

[Bjørn Poulsen]

siger, at analysemetoderne ikke er gode nok, men der er også andre, der siger, at de er gode nok, og dette er altså en afvejning af, hvilke eksperter man skal tro på. Vi mener, at på nuværende tidspunkt kan vi på langt de fleste områder få en ganske glimrende analyse.

Så kan man også stille spørgsmålet, og det er der flere der har gjort: hvor stor er den økonomiske belastning for landmanden? Jeg tror, man overvurderer den. Jeg tror virkelig, man overvurderer den. Der er ingen tvivl om, at er der nogen, der har nemt ved at ændre deres produktion, deres forretningsgang, er det virksomhederne. Stilles der nye krav, er det fantastisk hurtigt, man ændrer sin produktion, sin forretningsgang. Det har vi set hele vejen igennem. Det er det, der altid sker. Derfor tror jeg ikke på, at konsekvenserne er så store, som mange ordførere har ment, og derfor er jeg ikke bange for at have stillet forslaget. Jeg er naturligvis heller ikke interesseret i, at fødevarer i dette land skal koste det hvide ud af øjnene, men jeg er interesseret i, at vi får nogle fødevarer, som vi med 100 pct.s sikkerhed ved er gode nok, og jeg synes, at på det punkt i hvert fald har den danske landmand haltet meget langt bagefter. Det synes jeg virkelig han har, for det er ikke altid de store krav, han har stillet med hensyn til, hvad han putter i grisene. Bare den gik deruda', og bare de hele tiden fik den normale vægttilgang, var problemet såmænd løst.

Hr. Grove rejste spørgsmålet om opbevaringen på ejendommen, som der naturligvis skulle stilles krav til, hvis foderstofvirksomhederne skulle have et større ansvar. Selvfølgelig skal der være nogle krav med hensyn til, hvorledes foderstoffer skal opbevares. Det er stadig væk et led i fødevarerækeden, og derfor skal der være nogle krav for, hvorledes man behandler dem, hvorledes man opbevarer dem, og hvorledes man giver dem videre. Derfor synes jeg, det er en helt naturlig ting, at man stiller nogle krav til landmændene. Det er klart, at det koster noget økonomisk, men det vil i langt de fleste tilfælde være en engangsinvestering, og derfor kan det ikke være det store problem.

Hr. Halvgaard fra fremskridtspartiet talte meget smukt om EF og konkurrenceforvrinding og om, at landbruget ikke skal have flere byrder. Dertil må jeg sige, at naturligvis

skal landbruget ikke have flere byrder end nødvendigt, men jeg mener altså, at det på dette område er nødvendigt, og hvis hr. Halvgaard mener det, han siger om fødevarernes kvalitet, må han også mene det samme, ellers er det så ulogisk, at det halve kan være nok.

Så er der det spørgsmål, som fru Janne Normann rejste, om de erstatningssager, vi har set for nylig, og det er da også rigtigt, at på et eller andet tidspunkt kommer sådan en erstatningssag igennem. Jeg synes bare, man skal lægge mærke til én ting, og det er, at den har været meget længe undervejs, og den arme landmand, som har siddet med det store tab her i flere år, har jo fået nogle økonomiske problemer. Det hjælper ikke noget at ryste på hovedet, for han har haft problemer.

Så var der hr. Alfred Hansen fra retsforbundet. Da vi jo ved, at hr. Alfred Hansen kommer fra Fyn, burde ikke mindst han, der peger på sagen om dialdrin, som vi havde sidste år, være meget interesseret i, at den slags ting ikke sker mere, heller ikke på Fyn. Derfor regner jeg da med, at i hvert fald på det område har jeg retsforbundet med mig.

Alt i alt må jeg sige, at der er sagt mange pæne ting om dette forslag. Man har haft nogle betænkeligheder angående de økonomiske problemer, der muligvis kunne opstå, men jeg tror, man overdriver. Jeg tror ikke, at de økonomiske konsekvenser er så store, som man har ment. Jeg skal naturligvis takke for den behandling, forslaget har fået indtil nu, og jeg vil i hvert fald endnu en gang takke ministeren for, at vi får det nævnte notat.

Så skal jeg til sidst meget utraditionelt, fordi vi er et utraditionelt parti, og det samme gælder venstresocialisterne, på deres vegne sige, at de i princippet støtter forslaget. Ordføreren fra VS har andet at lave på nuværende tidspunkt.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Først må jeg beklage, at jeg havde overvurderet mine egne evner med hensyn til hurtigløb; jeg troede, jeg kunne have gjort markedsudvalget færdig og været her i salen, inden første behandling begyndte, men jeg er glad for, at jeg ved hjælp af en kollega har fået givet regeringens svar på denne forespørgsel.